



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 94/2025
18.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Иване Рађеновић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у предмету по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Рајић Чолић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, ради утврђења накнаде за фактичко заузеће, вредност предмета спора 45.737,55 динара, одлучујући по захтеву за решавање сукоба надлежности између Апелационог суда у Крагујевцу и Вишег суда у Јагодини, у седници већа одржаној дана 18.06.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За поступање по жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Јагодини П 585/24 од 22.11.2024. године, надлежан је Апелациони суд у Крагујевцу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 585/24 од 22.11.2024. године, утврђено је да је тужена фактички експроприсала део парцеле тужиоца ближе описане у изреци првостепене пресуде. Обавезана је тужена да на име накнаде за фактичку експропријацију дела кп. .../... у КО ..., у површини од 123 м², у мерама и границама описаним у ставу првом изреке, исплати 42.046,86 динара са законском затезном каматом почев од 22.11.2024. године па до коначне исплате, док је захтев за исплату преко досуђеног, а до траженог износа од 45.737,55 динара, са законском затезном каматом почев од 22.11.2024. године па до коначне исплате, одбијен као неоснован, а тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде тужена је изјавила жалбу Апелационом суду у Крагујевцу.

Решењем Гж 43/25 од 16.01.2025. године Апелациони суд у Крагујевцу се огласио ненадлежним за одлучивање о жалби тужене и списе предмета доставио је Вишем суду у Јагодини као надлежном суду, са образложењем да се ради о спору мале вредности.

Виши суд у Јагодини није прихватио надлежност за поступање по жалби тужене, па су списи предмета достављени Врховном суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности применом одредбе члана 22. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23 – др. закон), Врховни суд налази да је за поступање по изјављеној жалби против првостепене пресуде надлежан Апелациони суд у Крагујевцу.

Одредба чл. 468. став 1. ЗПП прописује да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази износ од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Став 4. истог члана прописује да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу ако вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби не прелази износ од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. По одредби члана 469. ЗПП не сматрају се споровима мале вредности спорови о непокретностима.

Како је поред новчаног, тужбом постављен и неновчани захтев за утврђење заузећа дела катастарске парцеле тужиоца, ради се о спору у вези са правом својине тужиоца на непокретности, па предметни спор није спор мале вредности. Стога је за одлучивање по жалби на првостепену пресуду надлежан Апелациони суд у Крагујевцу.

Следом реченог, на основу одредбе члана 32. став 2. Закона о уређењу судова одлучено је као у изреци.

**Председник већа–судија
Татјана Миљуш,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић